

гължбитѣ се използвали широко. Когато отъ ураганния огънь всички сръдства се отказвали да работятъ, гължбитѣ подържали връзката, макаръ да се връщали въ своитѣ гължбарници понѣкога окървавени и съ изтърбушени вътрешности; особено тѣ принасяли ценна услуга при газовитѣ атаки.

Историята на войната ни дава много примѣри, които посочватъ важната роля на пощенскитѣ гължби. Ще посочимъ само на единъ — военниятъ гължбъ № 18314 презъ време на Вердъонскитѣ боеве на 3. VII. 1916 г. три пѣти доставялъ твърде важни заповѣди и донесения на укреплението *Во* (което било лишено отъ каквато и да било връзка), въпрѣки ураганния огънь и неблагоприятнитѣ атмосферни условия. Къмъ края на войната въ войскитѣ на Франция, Англия и Съединенитѣ щати имало до 400,000 пощенски гължба, а германската — до 150,000.

Презъ време на първата свѣтвна война пощенскитѣ гължби се употребявали не само като свързвачи, но и като разузнавачи, за което къмъ гърдитѣ на гължба се прикрепялъ много малък автоматиченъ фотоапаратъ, и гължбътъ, като прелиталъ при сръдна скоростъ 15—20 м. въ секунда, фотографиралъ мѣстността. Споредъ Версайлския договоръ Германия се задължавала да предаде на Англия и Америка по-голѣмата частъ отъ военнитѣ си гължби и кучета. Въ сегашно време въ всички чуждестранни войски е широко развито военното гължбовѣдство.

Понѣкога пощенскитѣ гължби се употребяватъ за гнусни цели. Напримѣръ, въ Съединенитѣ щати нѣкои богаташи получавали съ пощенски гължби писма, въ които бандититѣ изисквали, щото въ привързаната къмъ гължба кесия да сложатъ банкноти отъ нѣколко хиляди долара. На нѣкои презокеански параходи сж въведени пощенски гължби, които предаватъ на сушата известия за положението на кораба, застигнатъ отъ буря или